

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 739/2015

25.11.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у поступку обезбеђења по предлогу извршног повериоца М.Р. ДОО, са седиштем у Б., чији су пуномоћници адвокати Ф.М. и С.М., обоје из Б., против извршног дужника F. GT AD са седиштем у В., Република Бугарска, чији је пуномоћник адвокат З.В. из Н., уз учешће умешача на страни извршног дужника F.-G&T-A. са седиштем у П., СР Немачка, чији је пуномоћник адвокат З.В.из Н., ради одређивања привремене мере заустављања и забране испловљавања брода, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Пожаревцу и Привредног апелационог суда за одлучивање о жалби против решења о привременој мери, у седници већа одржаној 25.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалбама против решења Привредног суда у Пожаревцу Р 30/2015 од 09.09.2015. године стварно је надлежан Привредни апелациони суд.

Образложење

Решењем Р 30/2015 од 09.09.2015. године Привредни суд у Пожаревцу је по предлогу извршног повериоца, ради обезбеђења његовог новчаног потраживања, одредио према извршном дужнику привремену меру заустављање и забране испловљавања брода м/в Р. из Л.С., уз услов покретања судског поступка у року од 15 дана и са трајањем привремене мере до његовог правноснажног окончања, са могућношћу да се одређена привремена мера замени другим средством обезбеђења.

Против решења о привременој мери жалбе су изјавили извршни дужник и умешач на страни извршног дужника.

Поводом изјављених жалби предмет је достављен Привредном апелационом суду ради одлучивања о другостепеном поступку.

Привредни апелациони суд је предмет Р 30/15 вратио Привредном суду у Пожаревцу на даље поступање у другостепеном поступку, уз допис Пвж 514/15 од 13.10.2015. године. Изразио је став да правни лек против решења о привременој мери у поступку обезбеђења покренутом пре заснивања парнице представља приговор о којем одлучује веће састављено од троје судија истог извршног суда који је донео решење у првом степену, у смислу члана 264. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Привредни суд у Пожаревцу није прихватио уступљену надлежност и дописом Ипв (И) 51/2015 од 26.10.2015. године изазвао је сукоб стварне надлежности и предмет доставио на решавање Врховном касационом суду.

Решавајући настали негативни сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 116/08...101/13), и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за одлучивање у другостепеном поступку у овом предмету надлежан Привредни апелациони суд.

Ради обезбеђења новчаног потраживања из уговорног привредног односа странака о продаји бродског погонског горива домаће правно лице као извршни поверилац је пред Привредним судом у Пожаревцу покренуло поступак са предлогом за издавање привремене мере заустављања и задржавања брода страног правног лица као извршног дужника, пре започињања парничног поступка за остваривање истог потраживања.

Поступак обезбеђења је у конкретном случају спроведен по правилима садржаним у одредбама Закона о поморској и унутрашњој пловидби („Сл. лист СРЈ“, број 12/98...73/2000 и „Сл. гласник РС“, број 85/2005...10/2013), као меродавног посебног закона. Заједничком одредбом члана 90б. став 1. овог закона прописано је да се правила садржана у одредбама овог закона примењују и на поступак извршења и обезбеђења на бродовима који се налазе у унутрашњим водама Републике Србије (став 1), као и да се на тај поступак сходно примењују одредбе закона којим се регулише поступак извршења и обезбеђења, ако овим законом није другачије одређено. Из наведених одредаба произилази да за поступак обезбеђења по предлогу за доношење привремене мере заустављања и задржавања брода важе и примењују се одредбе овог посебног закона које искључују примену одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу као општег закона.

Поступак за одређивање привремене мере заустављања брода спроведен је сагласно одредбама члана 1018. до 1032. Закона о поморској и унутрашњој пловидби. Према одредби члана 1032. наведеног закона правни лек против решења о привременој мери донетог у поступку обезбеђења спроведеног по одредбама овог закона је жалба, која не одлаже извршење решења. Цитирана одредба овог закона искључује примену одредаба о приговору као правном леку против решења о извршењу и обезбеђењу и надлежности већа састављеног од троје судија истог суда за одлучивање о том правном леку, у смислу одредаба чл. 39. став 1., 41. те 258. став 2., 259. став 1., 264. Закона о извршењу и обезбеђењу.

С обзиром на странке у поступку и садржину тражене судске заштите у спору покренутом ради оправдања донете привремене мере, као привредном спору, надлежан је привредни суд. Привредни суд је као стварно надлежан донео привремену меру у првом степену, у складу са прописаном надлежношћу из члана 25. став 2. у вези става 1. тач.1. и 4. Закона о уређењу судова. Другостепена надлежност за одлучивање о жалбама против одлука привредних судова припада Привредном апелационом суду, сагласно одредби члана 26. Закона о уређењу судова.

Зато је за одлучивање о жалбама против решења о привременој мери, донетог од стране привредног суда у поступку обезбеђења спроведеног по

одредбама Закона о поморској и унутрашњој пловидби, стварно надлежан
Привредни апелациони суд.

Применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**